

Zpravodaj Rodiče vítáni

prosinec 2011

Ředitel Brož: Kritéria značky Rodiče vítáni jsem nejdřív projednal s rodiči

Bavil se s vámi někdo z vaší školy, jestli souhlasíte s tím, co ředitel zaškrtl na ceduli Rodiče vítáni? Ne, není to povinnost, ale je to rozhodně rozumné. Ostatně hlavní smysl značky je, aby se co nejkonkrétněji pojmenovalo, co vlastně znamená spolupráce školy s rodiči, a aby to popostrčilo **debatu** o tom, co z navržených věcí škola dělá, a co by třeba dělat mohla. Ředitel [Základní školy v Chrudimi](#) Zdeněk Brož to s rodiči probral raději předem. [Více](#)

Která kritéria vstřícné komunikace a spolupráce školy nejčastěji splňují (a naopak)

Téměř všechny certifikované školy (147) mají na svých stránkách zveřejněný ŠVP, dbají na dobré zorganizování zápisu do školy (145), umí doporučit dětského psychologa (137), dávají rodičům možnost ovlivňovat způsob stravování dětí ve škole (135) a organizují kromě společných třídních schůzek i konzultace ve trojici učitel, dítě, rodič (131).

Naopak spíše výjimečně zvou školy do vyučování rodiče (21), nabízejí prostor na webu k otevřené diskusi o škole (22), organizují „kurikulární odpoledne“ (43) a umožňují jiný způsob informování o prospěchu žáka (55). (z celkového počtu škol 154, 8. 12. 2011)

Ptáte se: Lze přidávat kritéria značky Rodiče vítáni průběžně?

Certifikát Rodiče vítáni je platný vždy **na dobu jednoho roku**. Pak si škola buď obnoví stávající kritéria, nebo si rozšíří seznam o nová kritéria, která odpovídají aktuálnímu fungování školy.

Průběžné přidávání kritérií do webového profilu či na vytištěnou ceduli **není možné**.

Postupnou práci na nich však školám vřele doporučujeme, stejně jako informování rodičů o tom, na co se škola zaměřuje a proč.

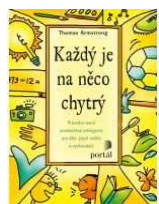
Rodina a škola – partneři, nebo soupeři?

Stanislav Štech rozlišuje **tři základní oblasti dělby úkolů mezi rodinou a školou**: (1) úkoly a poslání „vzdělávací“ (naučit základní poznatky a dovednosti a všeobecný rozhled), kde dosud panuje většinová shoda, že tento úkol náleží škole; (2) oblast morální a osobnostní výchovy, kde je dělba pravomocí rodičů a učitelů nejednoznačná; (3) oblast výchovy k praktickým dovednostem pro život (tradičně se předpokládá, že je do značné míry věcí mimoškolního prostředí). Je proto potřeba znovu formulovat nové poslání jednotlivých „institucí“ a ujasnit si, kdo se na čem podílí, aby nedocházelo

k velkým konfliktům. Článek je sice již z r. 2009, nicméně zdá se stále aktuální. [Více](#)

Knižní tip – Thomas Armstrong: Každý je na něco chytrý

Kniha *Každý je na něco chytrý* je určena hlavně dětem, ale využije ji i pedagog či rodič, kterému záleží na všestranném rozvoji dětí. Kniha je postavena na teorii mnohočetné inteligence od Howarda Gardnera. Děti mají možnost zjišťovat, jestli jsou „chytré na slova“, „hudebně chytré“, „chytré na logiku“, „obrazově chytré“, „tělesně chytré“, „chytré na lidi“, „chytré na sebe“ či „chytré na přírodu“. Kniha podporuje vědomí toho, že každý má nějakou přednost, kterou může ve svém životě využít. *Vydal Portál, 2011.*